

Եղիշե Չարենց

Հիշում եմ, հնչեց զանգը միջանցքում

Հիշում եմ. հնչեց զանգը միջանցքում

Եվ ես ներս մտա հին սենյակը քո:

Երկա՛ր քայլեցի անկյունից-անկյուն:

Հետո դուրս եկա՝ քեզանից դժգոհ:

Հետ դարձա կրկին: Այնքան մութ էին

Խոսքերդ այն գիշեր: Մութ ու առօրյա:

Եվ մի ժամ հետո հեռացա կրկին

Արյունի հետքեր ձեռքերիս վրա:

Եվ չհասկացավ ոչ-ոք այն գիշեր,

Որ սենյակիդ մեջ սպանել եմ քեզ:

Միայն իմ հոգում մշուշ էր իջել

Եվ ստվերդ ինձ մինչև լույս հսկեց:

1916